

Дело C-108/09

Ker-Optika bt

срещу

ÀNTSZ Dél-dunántúli Regionális Intézete

(Преюдициално запитване,
отправено от Baranya megyei bíróság)

„Свободно движение на стоки — Обществено здраве — Търговия с контактни лещи чрез интернет — Национална правна уредба, която разрешава продажбата на контактни лещи единствено в магазините за медицински материали — Директива 2000/31/ЕО — Информационно общество — Електронна търговия“

Заклучение на генералния адвокат г-н Р. Mengozzi, представено на
15 юни 2010 г. I - 12216
Решение на Съда (трети състав) от 2 декември 2010 г. I - 12239

Резюме на решението

1. *Сближаване на законодателствата — Електронна търговия — Директива 2000/31*
(Директива 2000/31 на Европейския парламент и на Съвета)

2. *Свободно движение на стоки — Количествени ограничения — Мерки с равностоен ефект*

(членове 34 ДФЕС и 36 ДФЕС; член 3, параграф 4 от Директива 2000/31 на Европейския парламент и на Съвета)

1. Национални правила относно търговията с контактни лещи попадат в приложното поле на Директива 2000/31 за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (Директива за електронната търговия), доколкото се отнасят до акта на продажба на такива лещи чрез интернет, а именно предлагането онлайн и сключването на договор по електронен път. За разлика от това национални правила относно доставката на посочените лещи не попадат в приложното поле на тази директива.

(вж. точки 28, 31 и 77 и диспозитива)

2. Членове 34 ДФЕС и 36 ДФЕС, както и Директива 2000/31 за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (Директива за електронната търговия), трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, която разрешава търговията с контактни лещи само в

специализирани магазини за медицински средства.

Всъщност подобна правна уредба представлява мярка с равностоен на количествено ограничение ефект, която е забранена по силата на член 34 ДФЕС, при положение че произтичащата от нея забрана за продажба на контактни лещи чрез интернет се прилага към произхождащите от други държави членки контактни лещи, които са предмет на продажба по пощата и на доставка по домовете на потребителите, пребиваващи на националната територия, и лишава операторите от други държави членки от едно много ефикасно условие за търговия с тези продукти, като така значително затруднява достъпа на последните до пазара на съответната държава членка.

Несъмнено, като предвижда получаването на контактни лещи само в специализирани оптични магазини, които предлагат услугите на квалифициран оптик, подобна правна уредба може да гарантира постигането на целта да се осигури защитата на здравето на ползвателите на контактни лещи. Като е

приел такава правна уредба обаче, националният законодател е превишил границите на свободата на преценка, с която разполага, за да реши в каква степен възнамерява да осигури защитата на общественото здраве, и трябва да се приеме, че тази правна уредба надхвърля необходимото за постигането на посочената цел, тъй като тази цел може да бъде постигната с по-малко ограничителни мерки от произтичащите от посочената правна уредба, които се изразяват в обуславянето от някои ограничения само на първата доставка на лещи и в придвиждането на задължение за заинтересованите икономически оператори да предоставят на разположение на клиента помощ от квалифициран оптик.

По същите съображения, доколкото съдържа забрана за продажба на контактни лещи чрез интернет, посочената правна уредба не може да се счита за пропорционална по отношение на целта за защита на общественото здраве по смисъла на член 3, параграф 4 от Директива 2000/31.

(вж. точки 58, 64, 74—76 и 78 и диспозитива)